

עליה לתרופה

גליון שבועי למבקשי התרופה והעצה לעובדא למעשה במשנת רבינה"ק מזהר"ן מברסלב זיע"א

אין מקום ואין מצב ששם לא תוכל לעבוד את השם יתברך!!!

על הפרשה יהודי, תראה להשפיע

אילו היינו מאפשרים לביטחון לחולל את מה שאנו מצפים מהדאגות לעשות, היינו מרווחים המון. אפשר לנסות בבית.

הם משקיעים עוד ועוד שעות וימים בעבודה, ומתרוצצים ממקום למקום בחיפושים תזזיתיים אחר צינורות של שפע. ההתנהגות הזו, כותב רבי נתן, לא רק שאינה מועילה לפרנסה היא אף מזיקה, ככל כי השפע נובע מהמקום שלמעלה מהזמן - מהביטחון, ככל שנקשרים עם חוקי המקום והזמן כך נעשים משועבדים להם והם שולטים באדם ולא הוא בהם. ואולי עכשיו יש לנו גישה ישירה אל מאחורי הקלעים של הברכה והקללה. כל אחד רוצה ברכה בפרנסה, אבל כל כך הרבה אנשים מרגישים שם כמו בתוך קללה. ההתפרנסות נראית הרבה פעמים כמו מרוץ אחרי יעד שמתרחק כל הזמן. מי איננו מחבב סיפורי השגחה פרטית? ומי לא מאחל לעצמו שיתרחשו כמה סיפורים שכאלה בחייו הפרטיים? ההשגחה היא הסתכלות וזה פועל באופן הדדי - כמה שהעיניים שלך תהינה מכוונות אל השם, כך גם תתעצם כלפיך ההשגחה העליונה.

הפרטים הקטנים

להאמין בהשגחה פרטית משמעותו של דבר היא אמונה בפרטים הקטנים. אין די באמונה הכללית שהקדוש ברוך הוא ברא את העולם ומשיגח מלעילא, האמונה מחייבת אותנו להאמין בנכחות האלוהית בכל רגע בחיינו ובכל פרט ופרט ממש. כל נס דורשת רמת דיוק גבוהה כל כך שהיא איננה בגדר אנושי, וכדי שיתרחשו בחיינו ניסים אנחנו צריכים להביט אל השם בדיוק רב, ולדעת שהוא נמצא בנוכח בכל הפרטים והרגעים. במילה אחת אומרת לנו התורה 'ראה'.

מי שמאמץ את הגישה הזו יכול לזכות במלא משמעותה של הברכה המופלאה "וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה". אנשים בכל העולם שוברים את הראש מה לעשות כדי להרוויח עוד מעט כסף, במה נכון יותר להשקיע, היכן להתאמץ כדי לראות רווחים, והתורה ממליצה לעשות משהו הפוך - במקום לנחש היכן ייפול השפע, עדיף למשוך את השפע להיכן שאתה. תישאר קרוב לבית, אל תצא מדעתך, תעשה מעט ותאמין הרבה. הברכה כבר תגיע עד להשתדלות שלך.

ואם סברנו שזו מדרגה גבוהה מדי, מדגיש רבי נתן שהדברים בין כה וכה מתרחשים רק כך. כמעט כל אחד מאיתנו נוכח לראות איך ההשתדלות המוגזמת לא הניבה מאום, וכשהשפע היה אמור להגיע הוא הופיע גם באופן בלתי צפוי. הדאגות אוכלות את הבריאות ומכלות את הנפש, והפרנסה אף פעם לא נלחצה מהדאגות שלנו כדי להופיע במועד מוקדם יותר. ביטחון עושה טוב יותר את מה שאנו מצפים מהדאגות לעשות, במקום להרוס את הלב עם דאגות, לא עדיף לחזק אותו עם בטחון?

(ע"פ ליקריה ריבית ג', משא ומתן ד')

הפרשה פותחת באחד הכוחות החשובים באדם - הראיה, 'ראה' היא מצווה אותנו. עבור רוב האנשים ראייה היא אשנב להציץ על המציאות, אבל מי שבא בסוד החוש הזה לא יסתפק בהצצה בקיים אלא בראיית מה שיכול להיות קיים, הראייה מסייעת לו להביא דברים לידי קיום.

האדם הוא רואה ונראה, רואה בעיניו ונראה על ידי עיניו עליונות של השגחה, ורק שתי הראיות הללו יחד נחשבות ראייה שלמה, רק האדם הרואה ונראה זוכה לחיות תחת השגחה מלאה.

העיניים משמשות אותנו הרבה מאוד, במיוחד בשעת חיפוש, ומה מחפשים יותר מהכל - פרנסה. העיניים מחפשות בדרך כלל סיבות, דהיינו פעולות והשתדלויות שגיבשו ממון ושפע. בעקבות העיניים הולכות הרגליים ומתרחק האדם לכל קצוות תבל בחיפושיו אחר מקור אוכל, הצלחה ורווחה. הסיבות נוהגות באדם באופן ידוע - הן מטלטלות אותו יומם ולילה, מרחיקות אותו מביתו והרבה פעמים גם מעצמו. זוהי דרך של סיבות גשמיות.

מנגד, מה מאחל לעצמו כל בעל בית? אפשר לסכם בשלוש משאלות: להתפרנס בכבוד, בזמן, ובקירוב מקום. דהיינו שתהיה הפרנסה ברווח ובאופן מכובד, שיבוא הכסף בזמן שצריך אותו ולא באיחור, ושלא נצטרך לשם כך להתרחק מהבית או לעסוק בפרנסות שמרחיקות אותנו מעצמנו וממשפחתנו. הבעיה שסיבות גשמיות אינן נוהגות בדרך כלל להגשים משאלות, וכך בכל הדורות אנשים הלכו בעקבות הפרנסה, הרחיקו נדוד ולא בהכרח ראו את הכסף מזומן ובזמן.

להביט נכון

ויש דרך אחרת. הדרך האחרת מתחילה גם כן בעיניים, אלא שההסתכלות מכוונת לכיוון הנכון. להבטה מכוונת ונכונה קוראים 'ביטחון'.

השפע קיים, כותב רבי נתן, והקשיים קשורים יותר בתיאום שלו עם המקום והזמן. שפע שמגיע בזמן הלא נכון משאיר את בעליו עני וחסר פרוטה, הוא הדין בשפע שזורם אל המקום הלא נכון. כדי לזכות בפרנסה קרוב לבית בעיתו וזמנו צריכים לתת לשפע גבולות נכונים של מקום וזמן, את הגבולות הללו עושה ההבטה אל השם בביטחון שבוודאי ממנו יתברך יבוא השפע בסיבה קלה ובזמן והמקום הנכון.

הבעיה של רוב העולם שהם נקשרים באופן מוגזם לזמן ולמקום ומנסים לפתור את בעיותיהם הכלכליות ואת מצוקותיהם השונות מתוך תחום הזמן, וכך

יום ב' פקודי תר"א.
 ...ומכל זה תבין מה נעשה עם כל אחד בימי נעורו וילדותו וזקנתו, הן בעניין הצטרותו המרובים, הן בעניין ההתקרבות להשי"ת, שמכל מה שעובר על האדם כל ימי חייו מילדותו עד זקנתו, צריך לשום אל לבו להתקרב ע"ז דייקא אל השי"ת.

כי ההתרחקות בשביל ההתקרבות והמניעות בשביל החשק, ובכל הייסורים יש הרחבות, ובכל העולות יש יושר, ובכל הדינים יש רחמים, ובכל הנפילות והירידות יש השי"ת, ובכל המחלוקות שבעולם, הן בכלליות העולם הן בפרטיות בכל עיר ועיר, ובין השכנים ובכל בית ובית וכו' וכו' ככולם יש שלום נעלם בתוכם, ובהימי רע' יש ימי טוב', וכלל הכל כי "מלא כל הארץ כבוד", וחסדו וטובו יתברך מלא עולם, והכל לטובה, כי לית אתר פנוי מיניה.

אך לידע כל זאת ולקבל חיות וקיום ע"ז, הכל הוא ע"י הצדיק האמת, צדיק יסוד עולם, המקיים את העולם בבחינת "אלמלא מילחא לא היו יכיל עלמא למסבל מרירותא".

מה אשיב לה' כל תגמלוהי עלי שזכתי לידע מכל זה בביורו, אף שקשה מאד להודיע לכם כל זה כאשר הוא בלבי, אעפ"כ המעט דמעט שאתם תופסים מזה בשבילכם ולבכם, כל חד כפום מה דמשער בליביה, הוא טובה גדולה לפניכם, לפי כל אחד ואחד בעולם הזה ובעולם הבא, להתקרב ולהתדבק בהשי"ת, בכל יום ובכל עת מכל מקום שהוא בין בטיבו בין בעקו ח"ו, בין בעליה בין בירידה, ביום ובליילה, בשכבו ובקומו, בבית ובשוק, עייל אם הוא בחינת נפק, והוא רק תועה כשה אובד וכו' וכו', מכולם יכולים לזכור שתהילה לאל אנו מאמינים בהשי"ת ובמשה עבדו, ובצדיקי אמת שבכל דור, ובפרט בצדיקי האמת שאמרי בזור הזה עד עולם.

חזק בני וחזק, ותדע ותאמין שכל הדברים נאמרים גם אליך בפרטיות, בכל מה שעובר עליך, בכל יום ויום, ותאמין שהשי"ת עשה חדשות בכל עת, ובוודאי יהיה אחריהן לטוב עם כולנו יחד בעוה"לית, וחסדו וישועתו הנפלאה כי לעולם חסדו, כי חסדו גבר עליו ואמת ה' לעולם.

דברי אביך
 נתן מברסלב

שיעורים קבועים

יום	תאריך לחודש	ליקוטי מוהר"ן ה"א	ליקוטי מוהר"ן ה"ד	הדף הימני סנהדרין
שבת	כז	מג:	ז	לד
א	כח	מג:	ה	לה
ב	כט	מג:	ו	לו
ג	ל	מד:	ז	לז
ד	א	מד:	ח	לח
ה	ב	מה:	ט	לט
ו	ג	מה:	י	מ

והמבצר היה נאה ומתוקן ומסודר מאד עם החילות,

המבצר - עולם הזה נראה 'נאה' יש בו יופי וחסן חיצוני שמדמה כאילו הוא משהו אמיתי, ושוכח את הניצוץ האלוקי המחייב אותה. וכן הוא נראה 'מתוקן' ושלם, ושוכח שכל הבריאה צריכה תיקון מתחילתה ועד סופה, על ידי שיגלו אצלה את הבת מלך. וכן הבריאה נראה משהו 'מסודר', כאילו ההצלחה בו הוא דווקא מי שמסודר בכל הצטרפויותיו, ברוחניות או בגשמיות, ובזה משכיח את החיפוש של הבת מלך, שההצלחה האמיתית הוא לא דווקא מי שנראה כמסודר, שאז הוא ישן את ימיו, אלא ההיפך מי שעוסק בחיפוש אחר נקודת הנפש, נקודת הבת מלך, שאיבה היה משתעשע עמה תמיד.

ושמא ה'נאה מתוקן ומסודר' הם הם החיילות המונעים מהאדם להכנס לפנינים באמת.

והיה מתיירא מפני החילות, פן לא יניחוהו לכנס.

אלא שזה בדיוק היה תכסיס הבעל דבר, להשיג חיילות ומחשבות של פחד כאילו אי אפשר להכנס פנימה, ולא שייך לאדם למצוא את השכינה השוכנת בעולם הזה. כי הפחד הוא הכל, וכמו שרביז"ל אמר שהאדם צריך לעבור בעולם הזה על גשר צר מאוד, והעיקר שלא יתפחד כלל, שלכאורה הוא היפך ההגיון, כי בדרך כלל היכן שיש סכנה יש להזהיר לפסוע בזהירות, ולא לומר לרוץ לפנינים ללא פחד, אלא שבאמת כל הסכנה הוא רק מחמת הפחד עצמו, כי אפשר ואפשר לעבור את הגשר צר מאוד, ורק הפחד הוא המכשיל.

והיה מיישב עצמו: אלך ואנסה.

ושוב הישוב הדעת, הוא המכריע, לקבוע זמן ליישוב הדעת, לאמור, כבר הגעתי עד לכאן, אילן ואנסה, העיקר ללכת, לא לעצור, לפחות לנסות...

והשאר הסוס והלך להמבצר,

אכן עד כאן היה צריך המשנה למלך לגוף בריא, ולכלים טובים בשביל להגיע למבצר, אבל ברגע אמת, יש להכנס ללא מורא, להשליך את הגוף, לא לחפש להיות 'מסודר' לגמרי, אלא להכנס במחשבה חזקה למצוא שם את השי"ת. והיו מניחים אותו, ולא עכבוהו כלל.

כיון שהיה חזק בדעתו להכנס למצוא את השי"ת ולא לפחד שמא אינו לפי דרגתו ושמה עבודת ה' הוא דבר נשגב ממנו, אזי מניחים אותו להכנס להתבוננות הזה, ואין מעכבים אותו כלל.

והיה הולך מחדר לחדר בלי עכוב,

וכן יכול להכנס מחדר לחדר בהתבוננות נפלאה לראות את להבין את מעשי ה' בבריאת העולם, שבאמת הכל הוא משחק אחד, כי הוא מחייה את הכל, אלא מחמת שהניצוץ אלוקי נעול שם, על כן נדמה שהוא נאה מתוקן ומסודר מצד עצמו ללא חיות אלוקי בפנים.

וכא לפלטיץ אחד וראה, שישב שם המלך בעטרה,

וכאשר נכנס יותר לפנינים, שם גילה את המלך בעטרה, היינו שצד הרע לקח מלכות וממשלה על המבצר, עד שנדמה שהוא באמת המלך והשולט שם. כי באמת כל המלחמה וההסתרה הוא לא עצם הרע, כי בהכרח שיהיה רע, אלא עיקר ההסתרה הוא ההרגשה שהרע עושה כאילו הוא מושל בכיפה, והוא האמת והחזק והמציאות הנוכחת כאן בעולם - המלחמה היא על ה'מלכות', וברגע שאדם מברר את ההסתכלות הזו, שהרע הוא לא המלך, ולא הבכור, אזי כבר יוכל בניקל לברר מה שצריך לברר מתוך העולם.

וכמה חילות שם וכמה משוררים בכלים לפניו, והיה שם נאה ויפה מאד,

כמה חיילות של 'משמר כבוד' המלך מגינים עליו ומחזקים את מלכותו להראות כאילו הוא אמיתי, וכן כמה משוררים בכלים, שהם משוררים עם הכלים השבורים של העולם הזה. כי כל כוחם הוא

הראשון הוא שהתם ידע וחי באופן שהשני לא עניין אותו בכלל וכדבריו זה מעשה שלו וזה מעשה שלי זאת אומרת שהתם גרד את עצמו בכעין גדר רוחנית שהשני לא מעניין אותי בכלל, מבחינתי הוא לא קיים על הגלובוס! אני כמו על אי בודד ואין אף אחד! לא מכיר אף אחד ולא מעניין אותי מאף אחד! רק אני והשי"ת.

וכן התם הק' אומר לאשתו 'זה מעשה שלו זה מעשה שלי ואין שום מקום להשוואה כלשהיא, שהרי לכל אחד יש סיפור חיים שונה לגמרי וזאת מהרבה סיבות כיון שכל אחד הגיע כאן לעולם עם כוחות נפש שונים, לתיקון אחר, כל אחד סוחר מאחוריו לגולים אחרים, וממילא הוא הגיע לתקן ולהשתלם בדברים שונים לגמרי ואי"כ כל ניסיון להשוואה כלשהיא בין אחד לשני הוא צעד טיפשי לחלוטין שאין שום קשר בינו ובין מציאות החיים.

עולם אחר לגמרי

המדרש אומר על איוב שהיה צדיק גמור וסבל ייסורים נוראים ואח"כ פתח פיו בכיול לטעון על חוסר צדק במערכת ואז השי"ת אמר לו היכן היית ביסודי ארץ ומבאר על זה האריז"ל שבזמן חטא האדם הראשון כל הנשמות היו כלולים בו וכל אחד לפי מקומו בגוף אדם הראשון כך נגזר עליו זיכוכים וייסורים לתקן את החטא ועל זה אמר הקב"ה לאיוב וכי אתה יודע איפה היית בזמן חטא אדם הראשון ומה נגזר עליך בשביל להזדכך מזה ומה אתה יודע בכלל שאתה מתלונן (וכידוע שאיוב היה לגלול של תרח וע"כ היה צריך הרבה להזדכך מהגלגולים הקודמים).

וכן גם אנחנו האם מישוהו יודע מהיכן הוא הגיע ומה הוא צריך לתקן האם יש מי שידוע איזה גלגולים הוא עבר וכמה ואיך הוא צריך להזדכך מכל מה שנעשה איתו ואם כן האם יש מקום להשוואה מסוימת עם אדם אחר שהוא בכלל מגיע ממקום אחר וצריך לתקן דבר אחר ולעבור מסלול חיים שונה לגמרי ממילא כל השוואה מעידה על חוסר הבנה במהלך החיים ומה שנעשה איתנו כאן בעולם.

הנקודה שלי

רבי נחמן מברסלב אומר (בליקו"מ תורה ל"ד) "יש בכל אחד מישראל דבר יקר שהוא בחינת נקודה מה שאין בחבור.

לכל יהודי יש עניין מיוחד איזה מצווה או ענף מצווה שבו יש לאדם כוחות מיוחדים וחשק מיוחד למצווה הזאת ובשביל להשלים את המצווה הזו הוא יד לעולם זה התפקיד של האדם כאן בעולם להשלים ולגלות כבוד שמיים באופן המסוים הזה.

ולכן לא אחד קיבל כוחות וכשרונות וטבעים ואופי מסוים בשביל שהוא יצליח בנקודה המסוימת שלו בשלימות. וזאת הנקודה המיוחדת הזאת יש רק לו כלומר את המצווה הזאת בשלימות ובאופן המסוים שהוא עושה בזה רק הוא זוכה יותר מכל עם ישראל.

כל אחד מאיתנו בא לעולם מוקף במשפחה, הורים ואחים, דודים ובני דודים, בהמשך החיים אדם מוסיף גם חברים וידידים קרובים יותר או פחות, ויש גם שכנים ומכרים. ומטבע הדברים כשסביב האדם יש כל כך הרבה אנשים הוא עסוק כל הזמן בהשוואות עם הסביבה הקרובה, איזה רכב יש לשכן ואיזה רכב יש לי, איזה וילה יש לחבר והוא ואיפה אני גר, מה המשכורת שלו ומה שלי, לאיזה עבודה הוא התקבל ולאן קיבלו אותי.

וכן זה עוד מגיל קטן אחרי כל מבחן כולם עסוקים בהשוואה של ציונים כמה ההוא קיבל וכמה אני קיבלתי וכו' וכן ממשיכים הלאה כל החיים עם השוואות בלתי פוסקות עם הסביבה הקרובה והרחוקה ואז מתוך כל ההשוואות מתחילות גם מחשבות האם יתכן שהשני יותר מוצלח אולי אני באמת נגרר מאחור ואיפה אני אווז לפי הרמה החברתית המקובלת (כאילו שמישהו יצר איזה נורמה כלשהיא...)

וגם ברוחניות כל הזמן האדם עושה השוואות עם הסביבה ההוא מתפלל בכזה רצינות ודביקות ואילו אני איך התפילה שלי נראית, והחבר הזה שיחד התחלנו את הדרך ועכשיו הוא כבר אווז בדוגות שועט קדימה הפנים שלו מאירים וכולו שקוע בעבודת ה', ואני ה' ירחם עלי' אמנם גם אני זוכה פה ושם קצת להתפלל בכוונה וללכת לאיזה שיעור תורה, אבל לעומת מה שאחרים זוכים אי אפשר בכלל להשוות...

עיקר קליפת ההשוואות מצויה עם חבריו הקרובים בני גילו או עם חברים שאדם שווה איתם הרבה כגון חברים מספסל הלימודים או עמיתים לעבודה וכיו"ב שאיתם כמעט ואי אפשר להימלט מזה שהמוח יהיה עסוק בהשוואות.

אבל אם יתבונן האדם במעשיו יראה כי השוואות אלו גורמות להפיל את רוחו לגמרי, הם גורמות לאכזבה עצומה ותסכול עמוק מהמצב שלי שלפעמים מלווה בתביעה עצמית מדוע אני לא מתאמץ יותר להגיע להישגים יותר טובים, וממילא גורמות גם להתשה מוחלטת של הנפש והחלשה של כל רוח טובה ואמביציה לשינוי.

הם מביאות גם פגם המשפט, היינו לקושיות וטענות על השי"ת למה הוא שם אותי בכזה מצב ולמה אני לא רואה סימן תזוזה מהמקום הזה, חיבור הדברים האלה הם מתכוון בדוק לדכדוך נפשי לעצבות וזה מביא את האדם ישירות לייאוש לחידולן עמוק ולחוסר אוניס.

אי בודד

בסיפורי מעשיות (מעשה מחכם ותם) מגלה לנו רבינו כיצד הדרך להינצל מכל המחשבות האלו, מהי הדרך של התם הקדוש שהצליח להשתחרר לגמרי מקליפת ההשוואות ועל ידי זה לבוא לחיים מלאים שמחה ומוחיץ גדולות.

ה כ ל

הניגון

והרוח חיות שיש להם. כי מאז חטא אדם הראשון קיבל המלכות דסטרא אחרא, מוחין - רוח של ניגון, כמו ניגון הנוגע בנימי הנפש ומושכים את האדם אחריו, כך העולם הזה, קיבל ניגון - רוח חיות שמתנגן בעולם שמושך את האדם אחריו, וזהו עיקר קיום המלכות, הניגון של המלכות (עייני ליקו"מ סימן ג, וליקו"ה אפטרופוס ג').

והמלך ושום אחד מהם לא שאלוהו כלל:

פ' להם ולא ידברו - כאשר אדם מתחזק להכנס לפנינים בחזק ובגבורה, כאשר משאיר הסוס וכל הצלחת העולם מאחוריו, אזי אי אפשר לשאול ולבלבל אותו.

הלכה פסוקה

מאת הר"ג ר' שמעון אנשיין שליט"א
מו"צ דביהכ"ס נחלת חן

הדלקת נרות שבת כשהבעל או האשה אינם בבית

אם האשה נשארת בבית, והבעל שובת במקום אחר: האשה, ודאי שהיא מחויבת להדליק נרות שבת כרגיל. אך לגבי הבעל, יש חילוק היכן שובת:

א. אם יש לו דירה ששכר או שאל, שאוכל וישן שם, ואין שם בעל הבית שמדליק נרות שבת - מחויב להדליק נרות שבת ולברך עליהם (כי יש שני חיובים בהדלק"ג, חובת הגוף וחובת הבית. וחובת הגוף יוצא הבעל בהדלקת אשתו בבית, אבל יש עליו חובת הבית לאכול במקום אורה וכן שלא ימצא במקום חשוך שאי אפשר להשתמש שם. וברכת האשה על הנרות אינה מועילה רק כששניהם ממצאים בביתם).

ב. מי שאוכל במקום אחד וישן במקום אחר, מעיקר הדין מחויב להדליק בשני המקומות. ואין חילוק אם מקום השינה הוא באותה דירה או במקום אחר לגמרי. אך למעשה בחדר שישן שם יש חילוק: **(א)** אם יש בחדר שישן יש בלאו הכי אור מספיק כדי להשתמש שם - אין צורך להדליק שם נרות שבת.

(ב) אבל אם אין שם אור מספיק, חייבים להדליק שם. ואם אי אפשר להדליק שם נר ממש, או שעד שחוזרים יכבה הנר - צריך להדליק את החשמל בחדר, או בסמוך לו באופן שיאיר היטב לחדר לפחות עד שעת השינה, ולכוין שיהיה לכבוד שבת.

(ג) באופן שיש חיוב להדליק בשני המקומות, יש להדליק תחילה במקום שינה בלא ברכה ותיכף להדליק במקום אכילה ובברכה (שראו שתחול הברכה על עיקר החיוב).

ג. אם הבעל מתארח אצל אחרים, ויש שם בעל הבית או אשתו שמדליקים נר של שבת - הדין כן:

(א) אם אוכל וישן שם, ואין לו חדר מיוחד, אינו מחויב כלל להדליק נרות שבת (שאו הוא נטפל אל בעל הבית, ונחשב כבני ביתו שמצויים אף בחובת הגוף). ואפילו מי שירצה להדליק ולברך, אסור לו (שפסטר לגמרי. זולת באשה שבדוחק מיישבים מנהגם להדליק אף באופן כזה).

(ב) אבל אם יש לו חדר מיוחד שישן שם, חייב להדליק ולברך (שעשוי הוא כביתו ממש. וחדר מיוחד לאכילה אינו מצוי, כי אז בדרך כלל אינו נטפל לבעה"ב).

ד. במה דברים אמורים כשמתארח אצל מי שהזמינו לתת לו כל צרכו בחינם, או אפילו אם צריך לתת כסף עבור ההארכה בכללותה. **אבל** אם האורח אוכל משלו ממש, או נותן כסף לבעל הבית עבור כל פרט שאוכל, ולא בכללות על כל ההארכה (שאו אינו נטפל אל בעה"ב) - יש חילוק היכן אשתו מדליקה:

(א) אם האשה מדליקה נרות שבת 'בביתו', אין הבעל האורח צריך להדליק כלל (שחובת הבית יוצא בהדלקת הבעה"ב, וחובת הגוף על ידי אשתו).

(ב) אבל אם אין האשה מדליקה בביתו, אלא שגם היא מתארחת אצל אחרים אף על פי שמדליקה שם. וי"א שהוא הדין אפילו מדליקה בביתו אלא שהוא במקום רחוק שיש הבדלי שעות, הדין כן:

- אם אין לו חדר מיוחד, אינו יכול להדליק נרות שבת בעצמו, אלא צריך לתת פרוטה לבעל הבית על מנת להשתתף עמו בנרות שמדליק הבעל הבית, והרי זה כאילו מדליק גם בשבילו. ואין האורח חייב לשמוע הברכה (כי אין לו חובת הבית בגלל בעה"ב המדליק, אבל עדיין יש לו חובת הגוף כיון שבכה"ג אין אשתו מוציאתו. ולהדליק בעצמו ולברך, א"א בחובת הגוף גרידא). - **אבל** למי שיש חדר מיוחד, חייב להדליק שם, ולא ישתתף עם בעל הבית (הואיל ונמצא במקום שיש לו שם חובת הבית, מחויב להדליק שם).

ה. לגבי 'שאר בני הבית' השוכנים מחוץ לביתם - לדעת הרבה פוסקים, חובת הדלקת נרות שבת שלהם, הוא כמו שבארנו לגבי בעל שאשתו אינה מדליקה בבית (כי האשה מוציאתם בחובת הגוף רק כשנמצאים בביתם, או את בעלה אפילו מחוץ לבית).

בני הנעורים

שנים מקרא ואחד תרגום [ב]

הן מצד הסגולה שבדבר, שיש בפרשה כח רוחני להאיר את ימות החול, שעל כן חז"ל חלקו את החומש לפי מספר השבועות שיש במשך השנה. אבל גם בפשטות, יש כח עצום של תמימות שמתעורר כאשר לומד הסדרה של השבוע מתוך הבנה, כי הוא מחזק מאוד את יסודות האמונה והיהדות, ללמוד בהתחדשות סדר בריאת העולם, וכל מה שעבר על האבות הקדושים, ומעשה יציאת מצרים, קבלת התורה, המצוות שהשי"ת צוה את ישראל, ובעיקר בפרשיות של חומש דברים שם הפסוקים מעוררים מאוד את הלב להבהיר ויראה את ה' ולקיים מצוותיו.

כי התורה היא דיבור של השם יתברך, ואם אמנם כל דבר תורה יש בכוחו להאיר את ה' לתוך חיי האדם, להתחיל לחיות חיי אמונה בהירים, אבל קדושה מיוחדת יש בלימוד של הפרשה, אשר בכוחה להאיר את החיים של אותו השבוע בפרשיות באור האמונה.

ולכן כאשר אומרים התרגום של אותו הפרשה יש בכוחה להאיר גם את חיי התרגום והתרגמה של האדם לזכור שם את האמונה (תרגום גמטריא תרדמ"ה), שאדם חיי בעולם ונדמה לו שהכל סתם ללא משמעות של השגחה (וכמוכא מזה הרבה בליק"מ וליק"ה). ועל ידי שקורא התרגום של התורה הוא יכול להתעורר לקדש את חיי המעשה שלו, חיי הסתם שלו, ולראות שם אור האמונה.

ואפילו שצריך לקיים הלכה זו כפשוטו, אך ברור הדבר שיכול להתקדש יותר, אם יכוון נפשו לקבל אור התורה והחזיק באמונה בשעת קריאת השנים מקרא ואחד תרגום.

זהו בעצמו שיזכור שיש קדושה גדולה בכל תיבה, היא אשר תכניס בו חשק לאומרה, שכאמור האמירה עצמה לא קשה כל כך כאשר מאמינים שיש בה כח גדול כזה.

****

והנה מובא בשולחן ערוך שירא שמיים ילמד גם הרש"י, ורבינו"ל אמר (שיחות הר"ן רכג), שרש"י הקדוש הוא אחיה של התורה, שהרי כך רואים שכל בית ישראל לומדים את התורה עם פירוש רש"י, מהקטנים ועד הגדולים. ומובן מרבי"ל שיש סגולה מיוחדת וקדושה גדולה בלימוד הרש"י הקדוש, מעבר לכך שהוא פירוש פשוט המבאר התורה.

ואמרו חז"ל שהנושא אשה יבדוק את אחי הכלה, וכיון שהתורה נקראת כלה כמו שכתוב 'תורה צוה לנו משה מורשה', ודרשו חז"ל אל תקרי מורשה אלא מאורשה, הרי שכאשר אנו רוצים להתחתן עם התורה, יש לבדוק אחי הכלה שהוא הרש"י הקדוש, להתחבר לפירוש שלו על פסוקי המקרא, והוא אשר יחזק אותנו להתחתן באמת עם התורה.

במאמר קודם כתבתם בענין מעלת אמירת שנים מקרא ואחד תרגום, האמת שקשה עלי מאוד האמירה, לא יודע למה, אבל יש כבידות גדול על דבר זה?

מעוצם קושי המניעה של הדבר, ותכל להבין עד כמה הדבר חשוב ויקר בשמיים.

כי יש דברים ביהדות שהיצר מתגבר עליהם על ידי שמראה הדבר כאילו הוא קשה באמת, ויש דברים שלהיפך, הקושי הוא לא מחמת שהדבר קשה בעצם, אלא דווקא מחמת שהפעולה עצמה היא דבר קל לקיים, ודווקא משום כך קשה להאמין עד כמה דברים גדולים ויקרים עומדים על הדבר הזה, היא כי נדמית כפעולה סתם, [וכפי שרבינו"ל אמר שהמניעה לומר את העשרה מזמורים שתיקן כתיקון הכללי הוא דווקא מחמת שקל לקיימה ומשום כך קשה להאמין שתלוי בזה תיקונים גדולים כל כך].

הקושי לומר שנים מקרא ואחד תרגום הוא על קושי בעצם, כי הוא לוקח כמחצית השעה פעם בשבוע. וכל הקושי נובע מחמת שאין בה איזה חיות, ונדמה כסתם אמירה, וכל דבר שאין בו משמעות יש קושי גדול לקיימה ולעשותה סתם.

ולפי הכל חשוב לדעת שענין השנים מקרא ואחד תרגום, הוא הלכה, לא מנהג ולא דבר שבחסידות, וצריך להתאמץ לאומרה בתמימות ללא שום חכמות.

והוא עצה טובה למי שמתקשה באמירתה, ללמוד הלכות אלו במפנים (שולחן ערוך אורח חיים סימן רפה), כי בכל דבר שקשה לקיים, כדאי מאוד ללמוד הדבר במפנים, והוא מסוגל מאוד, הן מצד פשטות הדבר, שלימוד ההלכות מעורר את חשיבות הדבר, והן מצד סגולת הקדושה שיש בלימוד ההלכות, לעורר האדם לקיים ההלכה.

ומעניין לציין, שדווקא בהלכות אלו של שנים מקרא ואחד תרגום, יש כמה אופנים אין לקיימה. אפשר לומר פסוק פסוק, ואפשר פרשה פרשה, ואפשר לאומרה את כל הפרשה מתחילה לסופה ואחר כך לחזור עליה פעם שניה ואז התרגום. ויש גם עצה לאומרה מתחילת השבוע בכל יום לפי שני שלישי וכו'.

הכלל שאפשר למצוא כמה עצות אין לאומרה, כי באמת אין הדבר קשה כלל, והבעל דבר מתלבש לזלזל בדבר קל כזה, אשר הרבה קדושות תלויות בה.

****

ובאמת מן הראוי להשתדל לאומרה כן מתוך כוונה, לרכז המחשבה להבין משמעות הפסוקים וכפי שכבר כתבנו, שיש קדושה גדולה בכל פרשה, להאיר את כל השבוע של האדם.

<p>הר"ר יעקב בן ציון אייזנבאך הי"ד - ירושלים לרגל שמחת אירוסים בני הבר"ח נפתלי הי"ד ומחוננו</p> <p>הר"ר שמעון יעקב אנשיין הי"ד - בית שמש לרגל שמחת נשואי הבת בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>	<p>הר"ר חנמן חנון הי"ד - ירושלים לרגל שמחת אירוסים בנו הבר"ח יחיאל שמעון נ"י ומחוננו</p> <p>הר"ר משה אליעזר שטיינבערג הי"ד - ליקוד לרגל שמחת אירוסים הבת בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>	<p>הר"ר חיים שטיינבערג הי"ד - ביתר לרגל שמחת אירוסים בנו הבר"ח יחיאל שמעון נ"י ומחוננו</p> <p>הר"ר משה אליעזר שטיינבערג הי"ד - ליקוד לרגל שמחת אירוסים הבת בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>	<p>הר"ר מאיר חנון אלחוד שליט"א - ירושלים לרגל שמחת הולדת הנכד אהרן אלימלך נ"י</p> <p>בן חתנו הר"ר שמעון גבאי הי"ד בן הרה"ח ר' אהרן גבאי שליט"א - צפת בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>	<p>הר"ר אהרן פישל פאלוך הי"ד - בית ברק לרגל שמחת אירוסים הבת עב"ג</p> <p>הבה"ח משה שמואל נימן הי"ד בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה בישראל ולדורות שירים מבורכים</p>	<p>הר"ר שמואל שמעלקא פריעדמאן הי"ד - וויליאמסבורג לרגל שמחת חבר מצוה לבנו פינחס אליעזר נ"י בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>
<p>הר"ר יעקב פטר הי"ד - בית שמש לרגל שמחת הולדת הבן בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>	<p>הר"ר יחיאל שטרן הי"ד - בית שמש לרגל שמחת חבר מצוה לבנו שמעון נ"י בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>	<p>הר"ר נחמן גולדנבסקי הי"ד - בני ברק לרגל שמחת הולדת הבן בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>	<p>הר"ר אפרים מורטוני הי"ד - ירושלים לרגל שמחת חבר מצוה לבנו זאב נ"י בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>	<p>הר"ר יוסף שווארץ הי"ד - מודיעין עילית לרגל שמחת הולדת הבת בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>	<p>הר"ר אפרים מורטוני הי"ד - ירושלים לרגל שמחת חבר מצוה לבנו זאב נ"י בזכות רביה"ק יצחק נחמ דקדושה</p>

ההרשמה בעיצומה!
שבוע אחרון להגרות כרטיס בדולר

ראש השנה באומן
אין דבר גדול מזה!

מקדח הזמנות: **02-6338444**

נתיבים טורס
מטוה נפלא וטורס קדי

החלה חלוקת הכרטיסים!

בשבוע הבא אנו מעניינים להגיע גם לישבו **הר יונה** אולי אתה תביא אותנו לשם?
0548418146